

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217000086
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2217000086.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov JUDr. Jána Mihala a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného H. J. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 3.5.2017, č.k. OT/36/2017-90, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2018, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný: H. J., nar. XX.XX.XXXX v N. E., trvale bytom G. N. E., okres N. E., odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku súd odvolanie obžalovaného H. J., nar. XX.XX.XXXX v N. E., trvale bytom G. N. E., okres N. E., zamietá, nakoľko smeruje proti výroku, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 3.5.2017, č.k. OT/36/2017-90, bol obžalovaný H. J. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Okresný súd podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) a § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a zaradil ho do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zaviazal obžalovaného k povinnosti náhrady škody poškodenému M. A. vo výške 70 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a to proti výroku o treste. Rozsudok čo do výroku o treste považoval za nezákonný. Obžalovaný bol doposiaľ 20 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Komárno

sp.zn. 11T/145/12 pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia dňa 14.10.2016. Zároveň bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/65/16 zo dňa 30.5.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/71/16 zo dňa 6.12.2016 odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 2012 ods. 3 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach, treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Týmto sa súd dôsledne neriadil. Odsúdený sa dopustil rovnakého trestného činu napriek tomu, že bol zaň v posledných 24 mesiacoch odsúdený. Obžalovaný sústavne pácha trestnú činnosť, pričom ani nepodmienečné tresty odňatia slobody nemajú represívny a preventívny účinok. Nie je preto zrejmé, z akého dôvodu súd uložil obžalovanému trest v samotnej dolnej hranici trestu odňatia slobody len v trvaní 8 mesiacov. Má za to, že na nápravu páchatela nepostačuje trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, uloženie takéhoto trestu je v rozpore so zásadami pre ukládanie trestov. Ak by súd prihliadol na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, musel by obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný zaslal súdu podanie ktoré označil ako sťažnosť. Z jeho obsahu vyplýva, že podáva odvolanie voči rozsudku, doslova uviedol, že podáva sťažnosť proti „svojmu vyhláseniu“. Namietal, že v prípravnom konaní neboli vypočutí svedkovia, ktorí by mohli preukázať jeho nevinu, ku krádeži nedošlo. Uviedol mená svedkov a tiež to, k čomu by sa mali vyjadriť. Popísal svoje konanie. Žiadal o konfrontáciu s poškodeným. S jeho advokátkou sa dohodol, že spraví vyhlásenie a že mu dajú 6 mesiacov s odkladom, z dôvodu vážneho ochorenia jeho matky. Potom spravil to vyhlásenie na súde.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o podaných odvolaniach, ktoré odvolací súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené podmienky na takýto postup (obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil bez ospravedlnenia, doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia mal riadne vykázané), zotrval prokurátor na podanom odvolaní.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací

súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Prokurátor podal odvolanie ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku ako takému, teda proti výroku o vine aj treste. Krajský súd zistil, že v prípade odvolania obžalovaného je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku a to z dôvodu, že bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Krajský súd zistil, že okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Výrok o vine teda odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti, obžalovaný totiž zákonne konformným spôsobom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré vyhlásenie súd prvého stupňa prijal uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku.

Súdom prijaté vyhlásenie o vine (ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe) je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c). Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné.

Čo sa týka odvolania prokurátora, krajský súd zistil, že toto je dôvodné.

Okresný súd sa pri ukladaní trestu dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona. Pochybenie okresného súdu krajský súd vzhliadol v prvom rade v tej podobe, keď okresný súd vôbec neuviedol, z akého dôvodu považuje nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov za primeraný a zákonu zodpovedajúci. Ako jediný dôvod uviedol, že vychádzal aj z výšky spôsobenej škody. Súd v odôvodnení rozsudku len konštatoval, že obžalovaný bol dvadsaťkrát súdne trestaný a že naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 14.10.2016 sp.zn. 11T/145/12 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/301/12 zo dňa 2.12.2015. Zároveň uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/65/2016 zo dňa 30.5.2016 v spojitosti s uznesením KS Trnava sp. zn. 3To/71/2016 zo dňa 06.12.2016 bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okresný súd ďalej konštatoval, že obžalovaný doposiaľ nevykonal trest uložený mu vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda.

Okresný súd nepostupoval v súlade s požiadavkou zákonodarcu a v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne nevyložil, ktorými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému. Navyše obžalovanému uložil trest, ktorý nezodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu uvedeným v ustanovení § 34 Trestného zákona. Okresný súd nevyhodnotil správne závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery, charakter trestnej činnosti.

Trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nie je podľa krajského súdu trestom primeraným a zákonným.

Je potrebné zdôrazniť skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 20-krát súdne trestaný. Naposledy vykonával trest uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/40/2016 zo dňa 8.3.2017 uložený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona vo výmere 1 rok a 4 mesiace.

Z hľadiska povahy a závažnosti trestného činu je potrebné konštatovať, že obžalovaný sa opätovne dopustil rovnakého druhu úmyselnej trestnej činnosti, za aký bol už opakovane odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Čo sa týka osobných, rodinných, majetkových pomerov obžalovaného, krajský súd nezistil žiadne také okolnosti existujúce v dobe rozhodovania o uloženom treste, ktoré by odôvodňovali ukladanie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, prípadne, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. V rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky) bude primeraným trestom trest odňatia slobody uložený v jej strede, teda v súlade s odvolacou námietkou prokurátora. Takýto trest bude u obžalovaného plne zodpovedať požiadavkám zákona.

Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Zároveň, ako už bolo uložené vyššie, krajský súd zamietol odvolanie obžalovaného, nakoľko bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.